

HET VERHAAL VAN DE DOENER

Piet Hardeman, gedreven beschermer van trage wegen en natuur in het Heuvelland

Wat drijft je inzet en hoe begon het?

Ik kreeg de liefde voor natuur mee van thuis: een actief en betrokken gezin uit het landelijke Westouter. Mijn lagere schooltijd was veelbepalend: met een drietal buurjongens waren we veel buiten. We volgden beken op zoek naar vogelnesten in hagen en wisten zo waar slanke sleutelbloemen bloeiden en weilanden mauve kleurden van pinksterbloem. In het Hellegatbos stond het vol bosanemonen en wilde hyacinten. Op school trokken we met de klas naar buiten.

Mijn vader was burgemeester en kocht in 1953 het Kotjepiepersbos, grenzend aan het Hellegatbos, op, wat in die tijd ongewoon was. Zo werd het bos niet gekapt en beschermd.

Ik hield al van jongsafaan van onze 'bergen'. In de jaren 70 leerde ik de grande randonnée in Wallonië kennen en was verkocht: stappen op eigen tempo in de natuur was mijn ding. Zo begon mijn jarenlange inzet voor zowel de Grote Routepaden als voor de natuur: Stichting Marguerite Yourcenar en Natuurpunt. Het West-Vlaamse GR-wandelnet van 800 km en ca 100 ha natuurgebied, bronnen van het Heuvelland en De Breemeersen zijn een geschenk voor de volgende generatie. Dit najaar startte ik met de BRamenBRigade om de buitensporige groei van bramen door stikstof tegen te gaan: vrijwilligers maaien bramen, waar die planten als wilde hyacint verstikken.

Welke rol speelt de West-Vlaamse Milieufederatie daarin?

In delicate lokale probleemsituaties kan de West-Vlaamse Milieufederatie van op 'afstand' reageren en zo beter de schokken opvangen. De West-Vlaamse Milieufederatie werkt dan ook op een ander beleidsniveau met alle voordelen van dien.

Waar gaat het volgens jou de goede kant op in West-Vlaanderen?

De provinciedomeinen zijn een mooi uithangbord geworden. Daarnaast zijn er heel wat mooie natuurgebieden van ANB en van Natuurpunt, die kunnen rekenen op een legioen schitterende vrijwilligers.

Waar moet in onze provincie dringend de hand aan de ploeg?

Bedrijventerreinen nemen nog teveel ruimte in. Onlangs was er een vraag voor 3 terreinen in Heuvelland: 2 in Wijtschate en 1 in De Klijte. Alle drie vormen ze een bedreiging voor de dorpsgemeenschap. De provincie verhardt nog steeds teveel recreatieve verbindingen, zoals het jaagpad langs de IJzer tussen Roesbrugge en Stavele.

Welke 'groene' droom hoop je ooit verwezenlijkt te zien?

Ik droom nog altijd van een grensoverschrijdend natuurgebied: een groene verbinding tussen het natuurgebied De Broekelzen in Westouter en het Parc Départemental Marguerite Yourcenar in St-Jans-Cappel en Boeschepe.

Op welk plekje in de provincie kom je tot rust?

In het natuurgebied De Sulferberg met bos en open ruimte. Van bij de twee banken en het steenmannetje op de Goeberg geniet ik van een panorama 360°: heerlijk! Daar voel ik me één met het landschap.